

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

SSN Dawid Miąsik

w sprawie **W. P.**,

sędziego Sądu Rejonowego w stanie spoczynku, na posiedzeniu w dniu 20 czerwca 2016 r., w przedmiocie odwołań wniesionych przez obwinionego sędziego i jego obrońcę, od postanowienia Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego w [...] z dnia 21 marca 2016 r.,

p o s t a n o w i ł:

1. na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. pozostawić oba odwołania bez rozpoznania;

2. nie uwzględnić wniosku obrońcy o przyznanie kosztów obrony udzielonej obwinionemu z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 marca 2016 r. Sąd Apelacyjny - Sąd Dyscyplinarny nie uwzględnił wniosku obwinionego z dnia 28 grudnia 2015 r. o umorzenie postępowania dyscyplinarnego w zakresie wymierzenia kary dyscyplinarnej, stwierdzając brak podstaw prawnych do umorzenia postępowania.

W odwołaniu nazwanym zażaleniem adw. A. P., obrońca z urzędu obwinionego, zarzucając, mającą wpływ na treść orzeczenia, obrazę art. 42 ust.3 Konstytucji RP, art. 5 par.1 k.p.k., art. 106 k.k. oraz art. 108 par.1, 2 i 4 u.s.p. wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i umorzenie postępowania dyscyplinarnego oraz zasądzenie na rzecz prowadzonej przez niego kancelarii adwokackiej kosztów obrony z urzędu za postępowanie przez Sądem Apelacyjnym - Sądem

Dyscyplinarnym oraz przed Sądem Najwyższym - Sądem Dyscyplinarnym, stwierdzając, że nie zostały one opłacone w całości ani w części.

Odwołanie nazwane zażaleniem wniósł również obwiniony wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie jego wniosku zawartego w piśmie z dnia 28 grudnia 2015 r., ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Dyscyplinarnemu pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Zgodnie z art.121 par.1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2015 r., poz.133, ze zm.), obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu oraz Krajowej Radzie Sądownictwa i Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie od wydanych w pierwszej instancji wyroków sądu dyscyplinarnego oraz postanowień i zarządzeń zamykających drogę do wydania wyroku.

Z uwagi na to, że zaskarżone przez obwinionego i jego obrońcę z urzędu postanowienie Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego z dnia 21 marca 2016 r., którym nie został uwzględniony wniosek obwinionego o umorzenie postępowania dyscyplinarnego w zakresie wymierzenia kary dyscyplinarnej nie zamyka drogi do wydania wyroku, nie przysługuje od niego odwołanie. Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy- Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 430 par.1 k.p.k. w związku z art. 128 u.s.p. pozostawił oba odwołania, błędnie przyjęte w Sądzie I instancji, bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny nie uwzględnił wniosku obrońcy z urzędu obwinionego sędziego o przyznanie kosztów obrony udzielonej obwinionemu przed Sądem Najwyższym, gdyż sam fakt świadczenia pomocy prawnej z urzędu nie jest wystarczającą podstawą do otrzymania od Skarbu Państwa wynagrodzenia z tego tytułu. Pomoc ta powinna być bowiem udzielona zgodnie z wymaganiami stawianymi osobie zawodowo świadczącej pomoc prawną, jaką jest adwokat. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko, że czynności adwokata ustanowionego przez sąd, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (porównaj między innymi postanowienia z dnia 12 lutego 1999 r. II CKN 341/98, OSNC z 1999 r., nr 6, poz. 123, z dnia 20 września 2007 r. II CZ 69/07, OSNC z 2008 r., nr 3, poz. 41 oraz z dnia 2 grudnia 2011 r. III CZ 69/11, nie publ.). W szczególności wniesienie przez adwokata ustanowionego przez sąd oczywiście niedopuszczalnego środka odwoławczego nie uzasadnia przyznania mu od Skarbu Państwa kosztów obrony udzielonej z urzędu.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w postanowieniu.

kc